

Laidiens: 18.09.2009., Nr. 149

Ministru kabineta noteikumi Nr.1057

Rīgā 2009.gada 15.septembrī (prot. Nr.57 25.§)

Grozījumi Ministru kabineta 2006.gada 31.oktobra noteikumos Nr.892 “Noteikumi par koku ciršanu meža zemēs”

Izdoti saskaņā ar Meža likuma 13.pantu

Izdarīt Ministru kabineta 2006.gada 31.oktobra noteikumos Nr.892 “Noteikumi par koku ciršanu meža zemēs” (Latvijas Vēstnesis, 2006, 176.nr.) šādus grozījumus:

1. Svītrot 9.punktā vārdus “bet ne agrāk kā piecus gadus pēc kopšanas cirtes izpildes (ja tāda bijusi), izņemot gadījumus, kad kopšanas cirtē ir cirsti slimību inficētie, kaitēkļu invadētie vai citādi bojātie koki”.

2. Svītrot 10.punkta otro teikumu.

3. Izteikt 11.punktu šādā redakcijā:

“11. Galvenās cirtes caurmēru nosaka, izmantojot vienu no šādām metodēm:

11.1. parauglaukumu metodi:

11.1.1. atkarībā no attiecīgā nogabala platības ierīko noteiktu mērījumu punktu skaitu (4.pielikums);

11.1.2. mērījumu punktus izvieto vienmērīgi uz nogabala garākās diagonāles;

11.1.3. ja nogabalam ir neregulāra konfigurācija un mērījumu punktus nav iespējams izvietot uz nogabala garākās diagonāles, tos izvieto vienmērīgi visā nogabalā;

11.1.4. ierīkojot mērījumu punktus, nodrošina, lai vienā mērījumu punktā uzmērāmie koki netiktu ietverti citā mērījumu punktā;

11.1.5. ja mērījumu punkts dabā iekrīt mežaudzei neraksturīgā vietā (purvā, tērcē, laucē, uz ceļa, treilēšanas vai pievešanas ceļa) vai tuvāk par 10 metriem no mežmalas, to ierīko ārpus šīs platības pēc iespējas tuvāk diagonālei;

11.1.6. katrā mērījumu punktā veic caurmēra uzmērīšanu deviņiem valdošās koku sugas valdaudzes kokiem ar precizitāti līdz vienai zīmei aiz komata;

11.1.7. caurmēra mērījumu vietu saskatāmi atzīmē uz koku stumbriem un atšķirīgi atzīmē centra koku;

11.1.8. centra koks atrodas uz diagonāles vai pēc iespējas tuvāk tai, bet pārējie astoņi ir centra kokam tuvāk augošie valdošās koku sugas valdaudzes koki;

11.2. visu valdošās koku sugas valdaudzes koku caurmēra uzmērīšanas metodi.”

4. Papildināt noteikumus ar 11.¹ punktu šādā redakcijā:

“11.¹ Galvenās cirtes caurmēra noteikšanai mērījumu punktos veic valdošās sugas valdaudzes koku caurmēra mērījumus ar precizitāti līdz vienai zīmei aiz komata. Galvenās cirtes caurmēru aprēķina kā vidējo aritmētisko vērtību no visiem veiktajiem mērījumiem, noapaļojot vērtību līdz veselam skaitlim.”

5. Izteikt 12.punkta pirmo teikumu šādā redakcijā:

“Lai saņemtu apliecinājumu koku ciršanai galvenajā cirtē pēc caurmēra, normatīvajos aktos par Meža valsts reģistra informācijas apriti noteiktajam iesniegumam pievieno cirsmas skici un valdošās koku sugas valdaudzes koku uzmērīšanas rezultātus (8. vai 9.pielikums).”

6. Izteikt 13.2.apakšpunktu šādā redakcijā:

“13.2. kailcirtes maksimālo platumu – pārējos meža augšanas apstākļu tipos. Cirsmas platumu mēra perpendikulāri garākajai ziemeļu–dienvidu malai līdz ziemeļaustrumu–dienvidrietumu cirsmas malai.”

7. Izteikt 15.2.apakšpunktu šādā redakcijā:

“15.2. ja silā, mētrājā un lānā atstāj vismaz 20 priedes sēklas koku (sēklas ražojoshi, dzīvotspējīgi koki ar taisniem stumbriem un labi attīstītiem vainagiem) uz katru cirsmas platības hektāru, – 10 hektāru. Priedes sēklas kokus atļauts nocirst pēc platības atzišanas par atjaunotu.”

8. Aizstāt 16.2.apakšpunktā vārdu “sēklinieku” ar vārdiem “sēklas koku”.

9. Papildināt 18.punktu aiz vārdiem “platības nogabalu” ar vārdiem “vai nogabalus”.

10. Izteikt 22.punktu šādā redakcijā:

“22. Par neproduktīvu atzīst:

22.1. mežaudzi, kuras šķērslaukums ir mazāks par kritisko šķērslaukumu;

22.2. mežaudzi līdz sešu metru augstumam, kur vairāk nekā 60 procentu koku ir meža dzīvnieku, kaitēkļu, stumbra vai sakņu slimību bojāti;

22.3. priežu, egļu vai bērzu mežaudzi, kurā pēc 40 gadu sasniegšanas apses un baltalkšņa piemistrojums ir lielāks par 40 procentiem no kopējās mežaudzes krājas;

22.4. priežu mežaudzi, kurā pēc 70 gadu sasniegšanas bērza piemistrojums ir lielāks par 40 procentiem no kopējās mežaudzes krājas;

22.5. egļu mežaudzi 30 līdz 60 gadu vecumā ar egļu īpatsvaru 80 procentu un vairāk no koksnes krājas, ja tajā pēdējo piecu gadu vidējais koksnes krājas pieaugums ir mazāks par vienu kubikmetru uz hektāru gadā. Mežaudze atbilst šim nosacījumam, ja tajā vienlaikus:

22.5.1. pēdējo piecu gadu vidējais vienas gadskārtas platums mežaudzes vidējam kokam pēc caurmēra ir mazāks par diviem milimetriem;

22.5.2. koka caurmēra un pēdējo piecu gadskārtu vidējā platuma lineārās sakarības koeficients, kas raksturo mežaudzes strukturēšanos (regresijas koeficients), ir 0,3 vai mazāks;

22.5.3. sakarības rādītājs, kas raksturo koksnes pieauguma atšķirības vienāda caurmēra kokiem (korelācijas koeficients), ir 0,6 vai mazāks.”

11. Papildināt noteikumus ar 22.¹ punktu šādā redakcijā:

“22.¹ Šo noteikumu 22.5.apakšpunktā minētās mežaudzes atbilstību neproduktīvas mežaudzes kritērijiem nosaka šādi:

22.¹ 1. mērījumus veic mežaudzē viena nogabala robežās;

22.¹ 2. atkarībā no attiecīgā nogabala platības ierīko noteiktu mērījumu punktu skaitu (4.pielikums);

22.¹ 3. mērījumu punktus vienmērīgi izvieto uz nogabala garākās diagonāles;

22.¹ 4. ja mērījumu punkts dabā iekrīt mežaudzei neraksturīgā vietā (purvā, tērcē, laucē, uz ceļa, treilēšanas un pievešanas ceļa) vai tuvāk par 10 metriem no mežmalas, to ierīko ārpus šīs platības pēc iespējas tuvāk diagonālei;

22.¹ 5. katrā mērījumu punktā centra kokam un tuvākajiem četriem pirmā stāva kokiem 1,3 metru augstumā virs sakņu kakla nosaka pēdējo piecu gadskārtu kopējo platumu ar viena milimetra precizitāti, kā arī koku stumbra caurmēru ar viena centimetra precizitāti;

22.¹ 6. mērījumu kokus atzīmē ar krāsu vai lenti;

22.¹ 7. mērījumu rezultātus apkopo egļu mežaudzes atbilstības neproduktīvas mežaudzes kritērijiem noteikšanas veidlapā (9.¹ pielikums) un aprēķina mežaudzes atbilstību neproduktīvas mežaudzes kritērijiem.”

12. Izteikt 23., 24. un 25.punktu šādā redakcijā:

“23. Šo noteikumu 22.2., 22.3. un 22.4.apakšpunktā minētās mežaudzes, kuras atrodas aizsargājamās zonās gar ūdeņiem, mežu aizsargjoslās ap pilsētām, Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes aizsargjoslā un īpaši aizsargājamās dabas teritorijās, izņemot Ziemeļvidzemes biosfēras rezervāta ainavu aizsardzības un neitrālo zonu, nav atzīstamas par neproduktīvām. Šo noteikumu 22.1. un 22.5.apakšpunktā minētās mežaudzes īpaši aizsargājamās dabas teritorijās var atzīt par neproduktīvām, ja šo teritoriju aizsardzības un izmantošanas noteikumos nav noteikts citādi.

24. Lai konkrētu mežaudzi atzītu par neproduktīvu, meža īpašnieks vai tiesiskais valdītājs iesniedz Valsts meža dienestā iesniegumu. Iesniegumā norāda normatīvajos aktos par Meža valsts reģistra informācijas apriti noteikto informāciju. Šo noteikumu 22.5.apakšpunktā minētajā gadījumā iesniegumam pievieno šo noteikumu 22.¹ punktā noteiktos mērījumus (9.¹ pielikums). Valsts meža dienests mēneša laikā pēc iesnieguma saņemšanas pārbauda mežaudzi un sniedz rakstisku atzinumu par tās stāvokli. Ja mežaudzē atrodas saskaņā ar normatīvajiem aktiem par dabas aizsardzību aizsargājamās ekoloģiskās vērtības, to norāda atzinumā.

25. Ja Valsts meža dienests sniedzis atzinumu, ka mežaudze ir neproduktīva, atzinums kļūst par pamatu mežaudzes nociršanai rekonstruktīvajā cirtē, ievērojot šādas prasības:

25.1. saglabā kokus ar lielām (diametrs lielāks nekā 50 centimetru) putnu ligzdām un koku rindu ap tiem, nolauztu koku stubņus un kritalas, kuru diametrs lielāks nekā 50 centimetru;

25.2. šo noteikumu 22.3., 22.4. un 22.5.apakšpunktā minētajās mežaudzēs ievēro kailcirtes maksimālās platības vai platuma prasības un kailcirtes cirsmu izveidošanas noteikumus;

25.3. šo noteikumu 22.3. un 22.4.apakšpunktā minētajās mežaudzēs saglabā, rēķinot uz cirsmas hektāru, vismaz 10 dzīvotspējīgus vecākos un lielāko izmēru kokus (ekoloģiskos kokus), vispirms izvēloties resnākās (koku caurmērs lielāks par valdošās koku sugas koku vidējo caurmēru) apses, ozolus, liepas, priedes, ošus, gobas, vīksnas, kļavas un bērzus, kā arī kokus ar lieliem un resniem zariem, dobumainus kokus un kokus ar deguma rētām.”